

Sygn. akt I 1 C 854/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni

Wydział I Cywilny - Sekcja d.s. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

Protokolant: sek. sąd. Monika Welka

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2017 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa: **M. Ł. i L. Ł.**

przeciwko: **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powodów: M. Ł. i L. Ł.:

a) kwotę 1.939 zł 32 gr (jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści dziewięć złotych 32/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 2 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz

b) odsetki ustawowe od kwoty 1.611 zł 6 gr (jeden tysiąc sześćset jedenaście złotych 06/100) za okres od dnia 2 sierpnia 2013 r. do dnia 13 lipca 2016 r. i

c) odsetki ustawowe od kwoty 1.573 zł 81 gr (jeden tysiąc pięćset siedemdziesiąt trzy złote 81/100) za okres od dnia 2 sierpnia 2013 r. do dnia 4 sierpnia 2016 r.;

z tym ustaleniem, że od dnia 1 stycznia 2016 r. wysokość zasądzonych w pkt. a, b i c odsetek odpowiada wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie;

II. umarza postępowanie w zakresie żądania zapłaty kwoty: 3.184 zł 87 gr"

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 2.873 zł 83 gr (dwa tysiące osiemset siedemdziesiąt trzy złote 83/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. nakazuje zapłacić pozwanemu (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 913 zł 5 gr (dziewięćset trzynaście złotych 05/100) tytułem zwrotu części kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

VI. nakazuje zapłacić powodom M. Ł. i L. Ł. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 87 zł 67 gr (osiemdziesiąt siedem złotych 67/100) tytułem zwrotu części kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powodowie M. i L. Ł. wnieśli o zasądzenie na ich rzecz solidarnie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 5.616,19 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.124,19 zł od dnia 2 sierpnia 2013 r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 492 zł od dnia 15 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu. Wg twierdzeń pozwu kwota 5.124,19 zł stanowiła dopłatę do należnego im odszkodowania wynikającego z umowy ubezpieczenia należącego do nich lokalu mieszkalnego, stanowiła bowiem różnicę pomiędzy wysokością szkody w mieszkaniu przy ul. (...) w G. z opinii rzeczoznawcy majątkowego z dnia 27.05.2016 r. w wysokości 6.515,51 zł, a kwotą wypłaconą tytułem odszkodowania przez stronę pozwaną w wysokości 1.391,32 zł ($6.515,51 - 1.391,32 = 5.124,19$). Żądanie odsetek za zwłokę wynikało z treści art. 481 kc w zw. z art. 817 kc i art. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003.124.1152). Wg powodów strona pozwana w dniu sporządzenia kosztorysu miała pełną wiedzę o szkodzie oraz o rozmiarach. Pozwany winien był zatem w dniu wydania decyzji o wypłacie odszkodowania z tytułu szkody powstałej w mieszkaniu przy ul. (...) w G. z dnia 01.08.2013 r. wypłacić powodom pełną kwotę odszkodowania, a skoro tego nie uczynił powodowie mają prawo od dnia następnego dnia wydania w/w decyzji żądać zapłaty odsetek tj. od dnia 02.08.2013 r. Natomiast kwota 492 zł stanowiła zwrot wydatków poniesionych przez nich z tytułu opinii rzeczoznawcy, który oszacował wysokość poniesionej przez nich szkody. Jak wskazano w końcowej części pozwu - powodowie przedłożyli oryginał faktury stronie pozwanej wraz z pismem z dnia 31.05.2016 r. zakreślając termin do zapłaty do dnia 14.06.2016 r., stąd żądanie zapłaty odsetek od dnia 15.06.2016 r.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości ponosząc, że wysokość odszkodowania została wyliczona przez niego stosownie do treści łączącej strony umowy ubezpieczenia i poniesionych strat. Pozwany wskazał, że w związku ze zgłoszeniem szkody przez powodów podjął czynności likwidacyjne, dokonał oględzin miejsca zdarzenia i oszacował poniesione straty. Podał też, że na podstawie stwierdzonych uszkodzeń w poszczególnych pomieszczeniach tj. w kuchni, przedpokoju oraz w dwóch pokojach sporządził kosztorys likwidacji przedmiotowej szkody określając ostatecznie jej koszt na kwotę odszkodowania 3.002,38 zł, która została wypłacona powodom. Pozwany zakwestionował także roszczenie powodów co do zwrotu kosztów wykonanego kosztorysu w kwocie 492 zł, podnosząc iż nie miało ono swego uzasadnienia faktycznego i prawnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Powódka zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia lokalu należącego do powodów lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w G. oraz znajdujących się w nim ruchomości domowych i stałych elementów od zdarzeń losowych, w tym zalania. Umowa ta została potwierdzona polisą nr (...) z dnia 1 czerwca 2013 r.

dowód: polisa - k. 10

Do umowy tej mają zastosowanie ogólne warunki ubezpieczenia (...) z dnia 16.09.2010 r. nr (...)

okoliczności bezsporne

Cesja praw z powyższej polisy stanowiła zabezpieczenie wierzytelności z tytułu udzielonego powodom kredytu mieszkaniowego przez Bank (...) S.A. z siedzibą w W..

okoliczności przyznane

W dniu 18 lipca 2013 r. w wyniku pęknięcia instalacji wodnej w pomieszczeniu kuchennym doszło do zalania mieszkania należącej do powodów. Uszkodzeniu uległa kuchnia, dwa pokoje, przedpokój oraz meble kuchenne (szafki - dolne). Pozwany na podstawie łączącej strony stosunku obligacyjnego przyjął odpowiedzialność za niniejszą szkodę i na podstawie kosztorysu przyznał i wypłacił decyzją z dnia 1 sierpnia 2013 r. odszkodowanie tytułem szkody w lokalu mieszkalnym w wysokości 1.391,32 zł.

okoliczności bezsporne

W związku ze szkoda powstała w dniu 18 lipca 2013 r. w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) w G., na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 18 maja 2016 r. bank przeniósł na rzecz obojga małżonków - powodów w niniejszej sprawie, wynikającą z przedmiotowej umowy ubezpieczenia wierzytelność w stosunku do pozwanego ubezpieczyciela.

dowód: umowa przelewu wierzytelności - k. 76v akt szkody

W celu ustalenia rozmiarów szkody powstałej w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) w G. w związku z jego zalaniem, powodowie zlecieli rzeczoznawcy z zakresu szacowania nieruchomości określenie wysokości szkody w nieruchomości. Rzeczoznawca majątkowy R. D. (1), w prywatnej opinii z dnia 27 maja 2016 r., sporządzonej w oparciu o cennik robót tradycyjny z I kwartału 2016 r. wskazał, że koszt naprawa mienia należącego do powodów wynosi 6.515,51 zł. Za opinię tę powódka zapłaciła rzeczoznawcy 492 zł.

dowód: opinia prywatna R. D. - k. 29-43; faktura - k. 44

Na podstawie w/w opinii powodowie pismem z 31 maja 2016 r. wnieśli odwołanie od dotychczasowej decyzji pozwanego zakreślając pozwanemu termin na spełnienie należnego świadczenia w pełnej wysokości, nadto wnieśli też o zwrot poniesionych kosztów sporządzenia niezależnej opinii rzeczoznawcy majątkowego, przedkładając stronie pozwanej oryginał faktury VAT: nr (...) z dnia 27 maja 2016 r. na kwotę 492 zł.

Pozwany, do chwili wytoczenia niniejszego powództwa pozostawił odwołanie powodów rozpoznania.

okoliczności przyznane

W toku sprawy pismem z dnia 26 lipca 2016 r., w związku z wypłatą przez pozwanego kwoty 1.611,06 zł, powodowie cofnęli pozew o tę kwotę i ograniczyli powództwo do kwoty 3.513,13 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od tej kwoty od dnia 2 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty, odsetek od kwoty 1.611,06 zł od dnia 2 sierpnia 2013 r. do dnia 13 lipca 2016 r. i kwoty 492 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od tej kwoty od dnia 15 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty.

Pozwany dokonał także w dniu 5 sierpnia 2016 r. zapłaty na rzecz powodów kolejnej kwoty w wysokości 1.573,81 zł tytułem dopłaty do dotychczas wypłaconego odszkodowania. Z uwagi na powyższe powodowie cofnęli powództwo w zakresie w jakim zostało ono spełnione przez stronę pozwaną w toku procesu i podtrzymali je w pozostałym zakresie, dochodząc ostatecznie solidarnie od strony pozwanej zapłaty:

- kwoty 1 939,32 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od tej kwoty od dnia 2 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- odsetek od kwoty 1.611,06 zł od dnia 2 sierpnia 2013 r. do dnia 13 lipca 2016 r.,
- odsetek od kwoty 1 573,81 zł od dnia 2 sierpnia 2013 r. do dnia 4 sierpnia 2016 r.
- kwoty 492,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od tej kwoty od dnia 15 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty.

okoliczności bezsporne

Zgodnie z opinią biegłego sądowego do spraw budownictwa wysokość kosztów przywrócenia lokalu powodów do stanu pierwotnego po powstałej szkodzie, wg cen i stawek aktualnych w III kwartale 2013 r. wraz z 23% podatkiem Vat wynosiła 12.365,01 zł

dowód: opinia biegłego - koperta k. 131

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony wyżej stan faktyczny sprawy nie był sporny między stronami, a jednocześnie znajdował potwierdzenie w złożonych przez strony dokumentach w postaci: polisy ubezpieczenia nr (...) z dnia 01.06.2013 r. wraz z OWU (...), decyzji strony pozwanej z dnia 01.08.2013 r., kosztorysu sporządzonego przez pozwanego, a znajdującego się w załączonym do akt sprawy wydruku akt przedmiotowej szkody, umowie przelewu wierzytelności z dnia 18.05.2016 r., zawiadomieniu o przelewie wierzytelności z dnia 20.05.2016 r. - e-mail, opinia rzeczoznawcy powołanego przez powodów z dnia 27.05.2016 r., piśmie powoda z dnia 31.05.2016 r. (odwołanie), fakturze Vat nr (...) z dnia 27.05.2016 r., aktach szkody (...), oraz potwierdzeniach przelewów wpłat dokonanych przez pozwanego na rzecz powodów w toku procesu.

Bezsporna była także odpowiedzialność strony pozwanej za naprawienie przedmiotowej szkody, a spór dotyczył jedynie wysokości należnego powodom odszkodowania. Z uwagi na powyższe, w celu ustalenia zakresu, rozmiaru i wysokości szkody powstałej w mieszkaniu powodów na skutek zalania spowodowanego pęknięciem wężyka instalacji wodnej w dniu 18.07.2013 r. Sąd przeprowadził w sprawie dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa A. K.. Wniosek powodów o przeprowadzenie tego dowodu był bowiem jak najbardziej zasadny.

Opinię sporządzoną przez biegłego z zakresu budownictwa A. K. Sąd ocenił jako rzeczową i rzetelną, a przede wszystkim jako dającą podstawę do dokonania przez Sąd oceny zasadności stanowisk obu stron procesu i w konsekwencji rozstrzygnięcia o zasadności żądania pozwu.

W treści swej opinii biegły wyjaśnił, że pierwotny kosztorys nakładów na usunięcie przedmiotowej szkody opracowany przez pozwanego (k. nr 22 i nast. akt sprawy), który był podstawą wypłacenia powodom kwoty odszkodowania w wysokości 1.391,32 zł (decyzja (...) z dnia 01.08.2013r. – k. 21 akt sprawy) nie uwzględniał szeregu elementów prac niezbędnych do przywrócenia stanu pierwotnego, w tym: konieczności wyniesienia wszystkich mebli wraz z ich zawartością, jak i elementów wyposażenia na czas przeprowadzenia prac remontowych, konieczności pełnego wysuszenia podłogi, które były namoczone w całym swoim przekroju, niemożności ponownego ułożenia wykładziny po jej zerwaniu z podłogi, konieczności usunięcia starej łuszczącej się po zamoczeniu farby, braku możliwości wykorzystania paneli z odzysku, jak też braku prac związanych z wymianą zamoczonej izolacji poziomej podłóg, konieczności ponownego wniesienia wszystkich mebli wraz z ich zawartością, a także montażu elementów wyposażenia po przeprowadzeniu prac remontowych, konieczności wykonania prac zabezpieczających i czyszczenia po robotach remontowych, kosztorys ten nie uwzględniał też materiałów niezbędnych do naprawy szafek. Biegły wyjaśnił także, że również w kolejnym swoim kosztorysie, poprzedzającym decyzję pozwanego o zwiększeniu wartości odszkodowania do kwoty 4.576,19 zł (tj. o kwotę 1.611,06 zł i następnie o 1.573,81 zł) pozwany dokonał zmiany opisu pozycji 2.1 i 3.1 kosztorysu szkody (k. 22) informując powodów, że jest to koszt zdjęcia i ponownego ułożenia posadzki z tworzyw sztucznych, mimo że faktycznie był to jedynie koszt samego zdjęcia posadzki. Jak wskazał też biegły w pierwotnym kosztorysie tym nie uwzględniono również kosztów suszenia pomieszczeń po ich zalaniu, które w końcowym kosztorysie pozwanego, co prawda uwzględniono, jednakże w sposób niewłaściwy. Nie wzięto pod uwagę, że przyjęta norma KNR 919-101-1 dotyczy pomieszczeń o kubaturze do 300 m³, a opracowano ją przy założeniu użycia suszarek kondensacyjnych (tablica (...)) i czasu osuszania wynoszącym 21 dni oraz zakresie stosowania ograniczonym robót związanych z osuszeniem oraz odgrzybieniem powierzchni zawilgoconych, a tym samym przyjęta norma nie miała jakiegokolwiek odniesienia do stanu faktycznego. Biegły podał, że także w samych obmiarach robót wystąpiły dość istotne odstępstwa od stanu rzeczywistego i to w obie strony (niedoszacowane i przeszacowane).

Biegły wskazał ponadto, że również wycena sporządzona przez R. D. (1) zawierała błędy merytoryczne, przy czym ich zakres był jeszcze większy i dotyczył: pozycji dotyczących osuszania (KNR 919-103-1), odbicia tynku cementowo-wapiennego, którego w budynku powodów w ogóle nie stosowano, gdyż wykonywane w nim były tzw. wyprawy tynkarskie cienkowarstwowe, w konsekwencji czego fluatowanie i to dwukrotne nie miało sensu.

Reasumując biegły stwierdził, że zawarte w materiale dowodowym kosztorysy nie zostały sporządzone zgodnie z zasadami kosztorysowania robót budowlanych, a zastosowane w nich podstawy cenowe nie odpowiadają okresowi, w którym roboty remontowe musiały zostać wykonane, czyli tuż po zalaniu. Pozwany ponadto w kosztorysie z dnia 5 sierpnia 2016r. nie uwzględnił ani współczynnika regionalnego (W.) ani współczynnika wyłączonego zysku (Wz)

zaniżając w ten sposób wycenę o 2.042,19 zł, podobnie – w ocenie biegłego - pozwany nie uwzględnił także podatku od towarów i usług (Vat) w obowiązującej wysokości 23%.

Według treści opinii biegłego, wydanej w oparciu o przeprowadzającą inwentaryzację zalanych pomieszczeń oraz przy uwzględnieniu średnich cen i stawek narzutów publikowanych przez (...), a aktualnych w III kwartale 2013 r. - wysokość poniesionej przez powodów szkody wraz z podatkiem Vat w wysokości 23% wyniosła 12.365,01 zł. Główna różnica w stosunku do ostatecznego kosztorysu pozwanego zasadniczo wystąpiła w zakresie dwóch grup kosztów: osuszania pomieszczeń oraz opróżnienia, demontażu i wyniesienia wyposażenia oraz czynności odwrotnych, jak też, nade wszystko w uwzględnieniu przez biegłego podatku Vat.

Strona powodowa nie wniosła żadnych zastrzeżeń do wykonanych przez biegłego opinii. Zarzuty strony pozwanej, jakkolwiek w pewnym zakresie Sąd ocenił jako trafne zaś, to jednak jako nie skutkujące koniecznością dopuszczenia w sprawie dowodu z opinii innego biegłego, bądź też zleceniem biegłemu wykonania kolejnej opinii uzupełniającej.

Za trafny Sąd uznał podniesiony przez pełnomocnika zarzut niewłaściwego wliczenia przez biegłego w poczet kosztorysu prac związanych z rozebraniem i odtworzeniem posadzek, wraz z warstwami izolacji cieplnej i przeciwwilgociowej. Zasadnie strona pozwana zarzucała bowiem, że powodowie w trakcie procesu likwidacji nie wskazali na konieczności wykonania takich robót, roboty w postaci skuwania wylewek nie zostały też wymienione w kosztorysie ofertowym, będącym podstawą do ustalenia na etapie przedsądowym wysokości roszczenia powód. Uwzględniając w tym zakresie zarzut pozwanego Sąd miał też na uwadze, że na taki zakres szkody nie wskazywał też pełnomocnik powodów w wykonaniu postanowienia Sądu z dnia 18 października 2016 r., w którym Sąd zobowiązał, m.in. powodów do wskazania w terminie 2-óch tygodni od otrzymania odpisu postanowienia konkretnego zakresu uszkodzeń powstałych w mieszkaniu pozwanych w wyniku zdarzenia z dnia 18 lipca 2013 r., poprzez dokładne opisanie uszkodzonych elementów, także poprzez wskazanie gdzie się znajdowały i z czego były wykonane; a także określenie czy, a jeśli tak to w jakim zakresie, uszkodzone elementy zostały przez powodów już naprawione, z jednoczesnym wskazaniem, które z uszkodzonych elementów aktualnie znajdują się w takim stanie, w jakim znajdowały się bezpośrednio po zalaniu mieszkania. Zważyć bowiem należało, że w złożonym w odpowiedzi na powyższe zobowiązanie piśmie pełnomocnik powodów wskazał jedynie, że zakres uszkodzeń do jakich doszło w wyniku szkody z dnia 18.07.2013 r. został szczegółowo rozpisany w kosztorysie sporządzonym przez rzeczoznawcę majątkowego R. D. (1), stanowiącym załącznik do pozwu oraz jednocześnie opisał w imieniu powodów, że uszkodzeniu uległy: w pomieszczeniu kuchni: posadzki z wykładziny z tworzyw sztucznych, listwy przyścienne z PCV, tynki; w pomieszczeniu przedpokoju: posadzki wykładzin z tworzyw sztucznych, listwy przyścienne z PCV; w pomieszczeniu pokoju (...): posadzka z deszczulek (paneli), progi i listwy osłaniające, tynki; zaś w pomieszczeniu pokoju nr (...): wykładzina dywanowa; nadto uszkodzeniu uległa szafa zabudowana w przedpokoju, szafka zlewozmywakowa „80”, szafka wysoka „50”, które jak wynika z informacji uzyskanych od powodów nie zostały wymienione i nadal znajdują się w stanie jak bezpośrednio po zdarzeniu. Natomiast pozostałe uszkodzenia zostały naprawione. Jakkolwiek więc ustosunkowując się do zarzutów pozwanego w opinii uzupełniającej biegły wskazał, że z punktu widzenia technicznego warstwy takie winny być elementem składowym każdej posadzki, zwłaszcza nad pomieszczeniami piwnicznymi, jak w przedmiotowej sprawie, oraz że podczas wizji lokalnej nie było możliwym stwierdzenie czegokolwiek post factum w zakresie starej izolacji podposadzkowej, to jednak z pewnością wszelkie powłoki izolacyjne miały wpływ na możliwość skutecznego osuszenia przemokniętego stropu i już z samego tego powodu ich zdjęcie mogłoby być uzasadnione, powód zaś podczas wizji oświadczył, że w warstwie podposadzkowej była płyta pilśniowa, która całkowicie zamokła, przez co jest to bardzo prawdopodobne, że w tej sytuacji mokra płyta pod jastrychem nie miałaby żadnej szansy na wysuszenie i powrót do pierwotnych właściwości, to jednak - już wyżej wskazano - Sąd miał na względzie, że w terminie wyznaczonym przez Sąd na zgłoszenie tej informacji nie została ona przez pełnomocnika powodów podana, a zatem za spóźnioną Sąd uznał powoływanie się na tę okoliczność przez powoda podczas wizji lokalnej. Szczególnie, że okoliczność ta, w żadnej mierze nie została przez stronę powodową nawet uprawdopodobniona, a pełnomocnik powodów nie wnosił w toku procesu o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania powodów w charakterze strony w celu wykazania tej okoliczności faktycznej. W konsekwencji okoliczność usunięcia przez powodów wadliwych i zamokniętych izolacji Sąd uznał za nieudowodnioną. W tym zakresie, odnosząc się do stwierdzenia biegłego,

iż ubezpieczyciel dokonał jedynie powierzchownej oceny i nie wziął pod uwagę, że pewne ukryte skutki zalania mogły zostać uwidocznione dopiero w trakcie prac remontowych, trafnie pełnomocnik pozwanego podnosił, że jakkolwiek nie jest przez niego negowane ogólne stwierdzenie, że wskutek szkody mogło dojść do uszkodzenia warstw podposadzkowych i wobec czego konieczne mogło być skucie posadzek, to jednak w przypadku stwierdzenia przez powodów, że zakres uszkodzeń jest większy niż ustalono w trakcie oględzin pracownika (...) - winni oni byli powiadomić o tym ubezpieczyciela jak najszybciej, umożliwiając mu dokonanie dodatkowych oględzin. Tymczasem czynności takie nie zostały przez powodów wykonane, a nadto, co zostało już wyżej wskazane, opinia sporządzona na zlecenie powodów przez rzeczoznawcę majątkowego R. D. (1) (sporządzona niemal 2 lata po szkodzie) nie wskazywała na uszkodzenie przestrzeni podposadzkowych, gdyż nie zawierała jakichkolwiek informacji o konieczności realizacji prac remontowych związanych z rozbiórką wylewek, ewentualnych izolacji pod wylewkami, oraz ich odtworzenia.

Nietrafnie, z uwagi na zapisy OWU, do wartości szkody poniesionej przez powodów wliczył koszty demontażu elementów niezdatnych do ponownego użytku, wywozu i utylizacji gruzu. Zgodnie bowiem z §5 tych warunków ubezpieczyciel zobowiązany był do uwzględnienia tych kosztów po pierwsze wyłącznie pod warunkiem, że zostały one poniesione i udokumentowane, a ponadto górny limit dla kosztów wywozu i utylizacji został tam ustalony w wysokości nie wyższej niż 5% sumy ubezpieczenia. Powodowie zaś, co zasadnie podnosił pełnomocnik pozwanego do dnia orzekania nie udokumentowali, że ponieśli koszty, rozbiórki, uprzątnięcia (wywozu i utylizacji), ani jaka była faktyczna wysokość tych kosztów.

Zasadnie także, w ocenie Sądu, w realiach przedmiotowej sprawy pozwany zarzucał, jakoby biegły nieprawidłowo zwiększył wysokość odszkodowania o podatek Vat w wysokości 23% zarówno w zakresie materiałów, jak i robocizny, mimo iż roboty remontowe w budownictwie mieszkaniowym objęte są 8% stawką Vat - wg ustawy o podatku od towarów i usług dostawa, budowa, remont, modernizacja, termomodernizacja czy przebudowa obiektów budowlanych lub ich części zaliczonych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym opodatkowana jest podatkiem VAT w wysokości 8% (art. 41 ust. 12 ustawy VAT). Podzielając w tym zakresie stanowisko pozwanego, Sąd miał też na uwadze, że nie tylko pełnomocnik powodów nie polemizował ze stanowiskiem pozwanego w tym przedmiocie, ale też wysokość odszkodowania żądanego przez powodów, zgodnie z przedstawioną przez nich kalkulacją została wyliczona przez wynajętego przez nich rzeczoznawcę z uwzględnieniem 8% stawki.

Nietrafnie natomiast pozwany zarzucał, iż dokonując oszacowania szkody poniesionej przez powodów biegły nie uwzględnił, iż jej rozliczenie powinno nastąpić z uwzględnieniem tego, że w znacznej części przypadków roboty remontowe dla tego typu inwestycji realizowane są tzw. systemem gospodarczym, w którym poszkodowany samodzielnie dokonuje zakupu materiałów - ze stawką VAT 23%, a prace (robociznę) realizuje samodzielnie, bądź zleca małym podmiotom gospodarczym (tzw. drobnym przedsiębiorcom) - które najczęściej wystawiają rachunek uproszczony - bez naliczenia podatku VAT (sprzedawca podmiotowo zwolniony z podatku VAT od podatku od towarów i usług), mimo że okoliczność, iż w procesie likwidacji szkody na żadnym z etapów postępowania nie przedstawiono rachunków wskazujących na poniesienie podatku VAT od robocizny wskazuje, że remont mieszkania zrealizowano systemem gospodarczym. W konsekwencji błędnie pozwany zarzucał, iż biegły w swej opinii nieprawidłowo doliczył zysk z wykonanej usługi budowlanej do robocizny i sprzętu oraz że niewłaściwie nie zmniejszył o 20% kosztów pośrednich (ze względu na nie ponoszenie kosztów administracyjnych, prowadzenia biura, kosztu biura budowy, zaplecza, kosztów dowozu pracowników itd. ujętych w Kp), jak też, że podatku Vat w wysokości 23% nie naliczył wyłącznie od materiałów, gdyż w przeciwnym razie stanowi on dla poszkodowanego źródło bezpodstawnego wzbogacenia.

W tym zakresie Sąd miał na uwadze, że zgodnie z §21 pkt 4 OWU możliwość dokonania rozliczenia przedmiotowej szkody wg kosztorysu odbudowy lub naprawy dokonanej systemem gospodarczym możliwa była wyłącznie w sytuacji przedłożenia takiego kosztorysu przez powodów w terminie 12-tu miesięcy od dnia powstania szkody. Sytuacja taka nie miała miejsca w przedmiotowej sprawie. Co więcej, podkreślić należy, że pomimo zobowiązania Sądu pełnomocnik pozwanego nie przedstawił okoliczności faktycznych, które mogłyby stanowić usprawiedliwione twierdzenie, z powołaniem na zapisy OWU, iż w niniejszej sprawie przedmiotowa szkoda powinna być zostać rozliczona w oparciu o koszt systemu gospodarczego, nie potwierdził też, że wnosi o przeprowadzenie w sprawie dowodu z dodatkowej

opinii biegłego, ani nie uścił na ten cel żądanej przez Sąd zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. W tym miejscu wyjaśnić należy, że jakkolwiek pierwotnie zobowiązanie to, na skutek omyłki, zostało skierowane do pełnomocnika powodów, to jednak treść korespondencji mailowej od pełnomocnika pozwanego w sposób nie budzący wątpliwości dowodziła, iż ostatecznie pełnomocnik poznano treść tego zobowiązania otrzymał i zapoznał się z nią (vide k. 183 i 184 akt sprawy), nie udzielając jednakże na nią odpowiedzi.

Stąd, w realiach przedmiotowej sprawy, jako zmierzające jedynie do przedłużenia postępowania i jako nie znajdujące oparcia w umowie stron, Sąd ocenił wniosek pozwanego, iż biegły powinien przedstawić opinię w II wersjach wyliczenia:

- a) ze stawką VAT 8% właściwą, gdyby prace zrealizowane zostały systemem zleceniowym,
- b) przyjmując, że szkoda została naprawiona systemem gospodarczym - czyli z VAT 23% do materiałów, bez VAT do robocizny i sprzętu, bez zysku (który należny jest wykonawcy), oraz ze zmniejszeniem o 20% kosztów pośrednich (ze względu na nie ponoszenie kosztów administracyjnych, prowadzenia biura, kosztu biura budowy, zaplecza, kosztów dowozu pracowników itd. ujętych w Kp).

Dokonując powyższej oceny Sąd miał też przede wszystkim na uwadze, że wysokość przedmiotowego odszkodowania dla lokalu mieszkalnego przez samego pozwanego ustalona zgodnie z treścią §21 pkt 4 OWU, którego zastosowanie wchodziło w grę właśnie w przypadku niepodejmowania przez ubezpieczonego odbudowy lub naprawy zniszczonego lub uszkodzonego, braku rachunków z tytułu takiej odbudowy lub naprawy przedłożonych w okresie 12-tu miesięcy od dnia powstania szkody, jak też w sytuacji braku przedłożonego w okresie 12-tu miesięcy od dnia powstania szkody kosztorysu odbudowy lub naprawy dokonanego systemem gospodarczym. §21 pkt. 4 owu określał bowiem, że w takiej sytuacji, jak ta w przedmiotowej sprawie, wysokość odszkodowania określa się na podstawie kosztorysu sporządzonego przez (...) w oparciu o ekspercki system kosztorysowania robót i obiektów budowlanych lub na podstawie kosztorysu sporządzonego w oparciu o cenniki budowlane sporządzone przez (...).

Sąd nie uwzględnił natomiast zarzutu pozwanego, jakoby biegły niezasadnie zakwalifikował do zakresu szkody poniesionej przez powodów zeskrobywanie powłok malarskich na całej powierzchni ścian, mimo iż zawilgocone zostały jedynie dolne partie ścian, przez co – zdaniem pozwanego - nawet przy przyjęciu, iż z czasem mogłoby w dolnej partii dojść do łuszczenia się powłok malarskich, to za zasadne w ostateczności można by przyjąć wyłącznie zeskrobanie farby w pasie przypodłogowym na wysokość 10-15 cm i wyrównanie podłoża gładzią, gdyż na pozostałej powierzchni powłoki malarskie nie wymagały zeskrobania. W tym zakresie Sąd w całości podzielił stanowisko biegłego, iż zaprezentowany przez pozwanego bardzo oszczędny sposób naprawy w tym zakresie nie jest prawidłowy ani z zasadami sztuki budowlanej ani samą estetyką wykonania prac. Sąd w pełni bowiem podziela pogląd biegłego, iż miejscowa wymiana płytek, paneli czy wymalowania jest zawsze widoczna i ma prawo razić ubezpieczonego. A ponieważ umowa ubezpieczenia dotyczyła przywrócenia do stanu sprzed szkody, to prace powinny być tak wykonane, aby nie było po nich śladu. Jak wyjaśnił to przekonująco biegły, w przypadku przygotowania ściany do wymalowania poprzez zeskrobanie starej farby, zwłaszcza gdy brak jest danych o rodzaju starej farby, stosuje się zasadę usunięcia jej z całej powierzchni. Daje to możliwość jednakowego przygotowania podłoża i eliminuje ślady szpachlowania, które byłyby widoczne w przypadku zabiegów miejscowych.

Tym niemniej, pomimo wyżej przedstawionej oceny zarzutów strony pozwanej co do prawidłowości opinii biegłego wydanej w niniejszej sprawie, Sąd ostatecznie podzielił stanowisko powodów o zasadności ich powództwa w zakresie przysługującej im kwoty z tytułu dopłaty do wysokości spełnionego dotychczas przez pozwanego świadczenie. Rozstrzygając w powyższy sposób Sąd miał na względzie, iż nawet po odliczeniu z kalkulacji przedstawionej przez biegłego naliczonego przez niego podatku Vat w wysokości 23% oraz po zmniejszeniu zakresu szkód uwzględnionych w treści kalkulacji biegłego o koszty skucia podłoża z jastrychu cementowego, rozbiórkę izolacji, położenie izolacji cieplnej i przeciwwilgociowej, a także prace i materiały związane położeniem warstw wyrównawczych pod posadzkami z jastrychu i warstw wygładzających w pomieszczeniach w których prace te przez biegłego zostały uwzględnione, jak też po odjęciu od tak ustalonej kwoty kosztów pośrednich i zysku naliczonego w związku z tymi pracami oraz z kosztu wywozu gruzu, to i tak suma tak ustalonego odszkodowania, po powiększeniu go następnie o 8% podatek Vat -

byłaby wyższa od wysokości żądanej przez powodów świadczenia, gdyż odpowiadałaby kwocie 6.876,23 zł, podczas gdy powodowie szkodę z tego tytułu określili w oparciu o prywatną opinię na kwotę 6.515,51 zł. Koszty bezpośrednie pomniejszone o wyżej wymienione prace odpowiadały bowiem kwocie 4.613,38 zł netto (6.729,64 - 2.116,26 zł), zaś całość kosztów pośrednich pomniejszonych o koszty pośrednie związane z nieuwzględnionymi przez Sąd pracami związanymi z wymianą izolacji oraz wywozem gruzu wynosiły 1.396,86 zł, natomiast zysk naliczony od prac nie związanych z wymianą izolacji i wywozem gruzu odpowiadał kwocie 356,64 zł. Suma kwot: 4.613,38 zł, 1.396,86 zł i 356,64 zł odpowiadała należności 6.366,88 zł netto, zaś po powiększeniu o 8% podatek Vat wynosiła 6.876,23 zł. Co więcej, nawet gdyby z tak ustalonej wysokości odszkodowania odjęciu podlegałoby 20% kosztów pośrednich (co podkreślić należy, iż było zbędne z uwagi na nierozliczanie przedmiotowej szkody wg kosztorysu właściwego dla sytuacji, w której szkoda została naprawiona systemem gospodarczym, to i tak również i w tym przypadku wysokość tak ustalonego odszkodowania byłaby wyższa niż ta określona przez powodów. Koszty pośrednie związane z nieuwzględnionymi przez Sąd pracami związanymi z wymianą izolacji oraz wywozu gruzu, po zmniejszeniu ich o 20% wynosiłyby bowiem 1.117,49 zł (1.396,86 zł – 20%), przez co suma wyżej określonych kosztów bezpośrednich oraz zysku, po powiększeniu o 8% podatek Vat wynosiłaby 6.574,51 zł [(4.613,38 zł + 1.117,49 zł + 356,64)+8% Vat].

Mając na uwadze powyższe za zasługujące na uwzględnienie Sąd uznał stanowisko powodów wyrażone w pozwie, iż ponad kwotę spełnioną na ich rzecz przez pozwanego przed wniesieniem pozwu, powinien on w celu pełnej wypłaty należnego im świadczenia zapłacić na ich rzecz dodatkowo kwotę 5.124,19 zł, a więc różnicę między wysokością wypłaconego przez pozwanego wówczas odszkodowania, a kwotą którą wskazali oni jako wysokość należnego im odszkodowania, tj. kwotą 6.515,51 zł. Przy czym, z uwagi na spełnienie przez pozwanego w toku sprawy dochodzonego przez powodów świadczenia w łącznej wysokości 3.184,87 zł, co do którego powodowie skutecznie cofnęli pozew, ostatecznie w pkt. I wyroku Sąd zasądził na ich rzecz – zgodnie z ich wnioskiem - kwotę 1.939,32 zł wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty za okres od dnia 2 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz od kwot, co do których pozwany spełnił świadczenie za okres od dnia wymagalności tego roszczenia, tj. 2 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty każdej z poszczególnych sum, przy czym w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r., zgodnie z żądaniem powodów, Sąd zasądził na ich rzecz odsetki ustawowe za opóźnienie. Jako datę początkową naliczania odsetek, zgodnie ze stanowiskiem powodów, Sąd przyjął kolejny po dniu, w którym pozwany wydał decyzję o przyznaniu odszkodowania.

Orzeczenie jak w pkt. I wyroku wydano w oparciu o przepis art. 805 §1 i §2 pkt. 1 kc. O należnych powodowi od tej kwoty odsetkach orzeczono w oparciu o przepis art. 481 §1 i 2 kc.

W części dotyczącej kwoty 3.184,87 zł postępowanie w sprawie podlegało umorzeniu, wobec skutecznego cofnięcia pozwu przez powodów w tym zakresie (art. 355 kpc w zw. z art. 203 §2 kpc).

Jako bezpodstawne Sąd ocenił natomiast żądanie zapłaty przez pozwanego na rzecz powodów zwrotu wydatków za sporządzoną na ich zlecenie, przed wytoczeniem powództwa, ekspertyzę. Pomimo bowiem tego, że co do zasady Sąd podziela stanowisko wyrażone w orzecznictwie, że sporządzona przed wszczęciem postępowania sądowego ekspertyza może być istotną przesłanką zasądzenia odszkodowania oraz że w takim wypadku koszt ekspertyzy może stanowić szkodę ulegającą naprawieniu, to niemniej jednak wnioski sporządzonej na zlecenie powoda opinii prywatnej muszą przystawać do realiów sprawy, a opinia powinna być przydatna dla określenia wysokości odszkodowania. Prywatny kosztorys musi opierać się więc na tych samych zasadach odpowiedzialności co wytoczone powództwo.

Tymczasem ekspertyza zlecona przez powodów jakkolwiek stanowiła dla nich podstawę dla dokonania oceny poprawności wniosków przyjętych przez pozwanego w wyniku przeprowadzonego przez niego postępowania likwidacyjnego, to jednak – co wynika z jej treści - jako podstawę ustalenia wysokości szkody zawierała ceny materiałów i robocizny z I kwartału 2016 r. Nie została zatem wydana w oparciu o obowiązujące w przedmiotowej sprawie zapisy owu, które jednoznacznie w treści §21 ust. 3 określały, iż wysokość odszkodowania ustala się na podstawie cen z dnia powstania szkody.

Ponadto, a właściwie przede wszystkim, Sąd miał zaś na uwadze, że odszkodowanie przysługujące z dobrowolnej umowy ubezpieczenia musi uwzględniać postanowienia tej umowy w zakresie ograniczeń odpowiedzialności

ubezpieczyciela, przez co koszt ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego może stanowić element szkody jeżeli ekspertyza ta określa zobowiązanie ubezpieczyciela stosownie do wiążących strony postanowień umownych. W przedmiotowej zaś sprawie zakres rozmiaru szkody, do którego pokrycia w drodze świadczenia ubezpieczeniowego zobowiązał się pozwany ubezpieczyciel wynikał z treści łączącej strony umowy, w tym też przywołanych wyżej ogólnych warunków tej umowy zawartych w OWU (...) z dnia 16.09.2010 r. nr (...) ze zm. Zgodnie z zapisami tych regulacji pozwany zobowiązany był natomiast do wyrównania stronie zawartej z nim umowy szkody powstałej wskutek bezpośredniego działania wody lub innych cieczy polegającej na wydostaniu się wody, pary lub innych płynów z instalacji wodnej, kanalizacyjnej lub centralnego ogrzewania znajdującej w zakresie szkód powstałych w mieniu powodów znajdujących się wewnątrz lokalu mieszkalnego (§2 pkt. 80a OWU). Koszty opinii prywatnych z zakresu szkody podlegającej naprawie przez pozwanego zostały zaś wykluczone. W §53 ust. 1 i 2 OWU jednoznacznie bowiem określono, że zarówno ubezpieczony, jak i (...) mogą powoływać rzeczoznawców w celu ustalenia przyczyny lub wysokości szkody oraz że w razie rozbieżności w opiniach rzeczoznawców ubezpieczony oraz (...) mogą powołać rzeczoznawcę opiniującego, który na podstawie przedłożonych do wglądu ekspertyz i własnej oceny stanu faktycznego wyda opinię, zaś w ust. 3 tego paragrafu określono jednoznacznie, że każda z tych osób ponosi koszty rzeczoznawcy, którego powołała; jedynie koszt trzeciego rzeczoznawcy ubezpieczony i (...) zobowiązani byli pokryć po połowie.

W świetle tych regulacji uznać należało, że stanowiące podstawę żądania powodów przywołane przez nich ubezpieczenie posiadało specyficzny charakter i nie rozciągało się na poniesiony przez nich koszt opinii prywatnej. Zawarta przez powódkę umowa, jako nakierowana na ochronę konkretnego majątku ubezpieczającego (w przeciwieństwie do np. ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, w ramach której ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim) zawierała szczegółowe wskazania co do zakresu odpowiedzialności ubezpieczyciela, którym to zakresem nie został objęty większy wachlarz szkód, aniżeli wyrządzonych bezpośrednio w substancji i wyposażeniu lokalu powodów. Z przytoczonych względów stwierdzić należało, że przedmiotowa umowa ubezpieczenia, a w szczególności OWU, nie przewidywała odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za koszt sporządzenia prywatnej opinii. Stąd omawiana kwota w wysokości 492 zł nie należała się powodom ze względu na brak postawy prawnej do sformułowania takiego żądania.

Stąd w tym zakresie powództwo, jako bezzasadne, zostało przez Sąd oddalone. Niezasadne było także żądanie pozwu w zakresie żądania spełnienia na ich rzecz przez pozwanego świadczenia zasądzonego w pkt. I wyroku w sposób solidarny. Solidarność powodów, jako wierzycieli, nie wynikała bowiem ani z przepisu umowy, ani z przepisu ustawy (art. 369 kc). Okoliczność natomiast, iż powodowie wystąpili z przedmiotowym powództwem jako małżonkowie, skutkowałą zasądzeniem na ich rzecz świadczenia wskazanego w pkt. I wyroku w sposób łączny. Domniemywa się bowiem, iż między powodami jako małżonkami istnieje ustrój wspólności majątkowej. Skoro więc przyjąć należało, iż między powodami istnieje wspólność majątkowa, to strona pozwana zobowiązana pozostawała do zapłaty na ich rzecz zasądzonego świadczenia łącznie.

Fakt częściowego utrzymania się przez powodów ze zgłoszonym w pozwie roszczeniem znalazł swoje odzwierciedlenie w treści rozstrzygnięcia o kosztach procesu zawartego w wyroku. W zakresie żądania różnicy pomiędzy dochodzoną kwotą 5.616,19 zł, a sumą zasądzoną od pozwanego kwoty 1.939,32 zł oraz kwoty 3.184,87 zł, która została przez niego spełniona w toku procesu, tj. sumą 5.124,19 zł - powodowie zostali bowiem uznani za wygrywających spór. W konsekwencji Sąd uznał, że powodowie w stosunku do pierwotnie zgłoszonego roszczenia utrzymali się w 91,24%, pozwany zaś w pozostałej części.

Na koszty procesu składały się koszty poniesione przez stronę powodową w postaci: uiszczonych opłat w kwocie 250 zł, wynagrodzenia z tytułu kosztów zastępstwa procesowego strony powodowej przez występującego w sprawie radcę prawnego, które to wynagrodzenie zostało ustalone w wysokości pojedynczej stawki minimalnej przewidzianej w §6 pkt 4 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015 poz. 1804), tj. w kwocie 2.400 zł, wydatków w postaci opłaty od pełnomocnictwa – 34 zł oraz uiszczonych zaliczek na poczet przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego w wysokości 700 zł. Strona pozwana poniosła natomiast koszty jej zastępstwa procesowego przez występującego w sprawie radcę prawnego, które również zostało ustalone

w wysokości pojedynczej wyżej opisanej stawki minimalnej, tj. w kwocie 2.400 zł oraz wydatki w postaci opłaty od pełnomocnictwa – 17 zł. W konsekwencji łączne koszty procesu poniesione przez strony wyniosły 5.801 zł. Jak to już wyżej wskazano powodowie z roszczeniem swym utrzymali się w 91,24%. Stosownie więc do przewidzianej w art. 100 kpc zasady stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu – pozwanego obciążało 91,24% całości poniesionych przez strony kosztów procesu, czyli 5.292,83 zł. Jeżeli więc pozwanego obciążały koszty w kwocie 5.292,83 zł, a poniósł je jedynie w wysokości 2.417 zł - to różnica tych kwot, czyli 2.873,83 zł podlegała zasądzeniu od niego na rzecz powodów.

W ostatnich dwóch punktach wyroku Sąd na mocy art. 83 ust. 1 i 2 oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r., Nr 167, poz. 1398 ze zm.) nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa - tutejszego Sądu odpowiednio od pozwanego kwotę 913,05 zł, która odpowiadała 91,24% wysokości wyłożonej tymczasowo przez Skarb Państwa części wynagrodzenia biegłego ustalonego prawomocnymi postanowieniami z dnia 13 kwietnia 2017 r. i 9 czerwca 2017 r. (k. 136 i 164) oraz od powodów pozostała część tych poniesionych tymczasowo wydatków, tj. kwotę 87,67 zł.

Sąd Rejonowy w Gdyni I1 Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA
Protokolant:	sekretarz sądowy

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2017 r. w Gdyni

sprawy z powództwa **L. Ł.**

M. Ł.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę